

нитъ, които сж подложени на зимно спане, напр. таралешиѣтъ, прилѣпнитъ, костенуркитъ и пр? — Защото тѣ едвамъ дишатъ. Вжтрѣшното горѣнье е съвсѣмъ бавно; загубата, която кръвта претърпява отъ горѣньето, е токо-речи никакъ незабѣлѣжвана; нѣма никакви разноски, слѣдователно нѣма нужда и отъ поддържка.

То са знае, че жеби сж живѣли години даже и цѣли вѣкове вжтрѣ въ камънетъ, презъ които не е било възможно да са приближи до тѣхъ въздухъ; животнитъ служби сж били комахай прекратени; то са разбира, подиръ това, че тѣ сж нѣмали нужда да са хранижтъ.

ОТДѢЛКА 2. — ГЛАДЪ.

1765. *Защо студътъ възбужда гладъ?* — Защото отъ една страна вжтрѣшното горѣнье е много по-бързо, ако въздухътъ е студенъ и богатъ съ кислородъ; а отъ друга страна организмътъ, като разнася повече, за да са защити отъ външния студъ, усьща по-скоро необходимостта да възнагради загубитъ си.

1766. *Защо бързото храномѣлене възбужда охота?* — Защото, колкото по-бърже са разнасяжтъ хранителнитъ вещества, толкозь по-много са усьща нуждата за нови.

1767. *Защо когато е студено, неволно усьщами нужда отъ движене?* — Защото по инстинктъ ний знаемъ че движенето и веѣка дѣятелность уголѣмяватъ животната топлина.

1768. *Защо който са занимава съ тежка работа усьща добра охота?* — Защото во време на работа по-силно е разнасянieto и по-бърза е загубата на дихателность и хранителни вещества.

1769. *Защо четеньето на високо, разговорътъ, пѣньето възбуждатъ охотата?* — Защото вѣчки тѣзи дѣйствия не са свършватъ безъ загуба на дихателнитъ и хранителни вещества.

1770. *Защо нощъ охотата е по-малко, отъ колкото день?* — Во време на сънь дишаньето и,